

MAGYARORSZÁGI KRISNA-TUDATÚ HÍVŐK KÖZÖSSÉGE

ISKCON alapító ācārya: Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

A Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közösségének hitvallása

Közösségünk (MKTHK) a hinduizmus több ezer éves vaiṣṇava irányzatát követi – amely a hinduizmus legnagyobb ága, hiszen a hinduk mintegy 70%-a vallja magáénak – azon belül a bengáli vagy gauḍīya-vaiṣṇava tradíció képviselője. Ezt a hiteles vallási tradíciót Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda, a Krisna-tudat Nemzetközi Szervezetének alapító ācāryája (lelki tanítómestere) ismertette meg a világgal „Krisna-tudat” néven. Śrīla Prabhupāda a megszakítatlan vaiṣṇava tanítványi láncolat tagjaként az ősi vallási tradíciót lényegi változtatás nélkül, ugyanakkor a modern korban megérthető és gyakorolható módon tette hozzáférhetővé. Az MKTHK elkötelezett az ő tanításainak és iránymutatásainak követése mellett.

Vallásunk alapját az összefoglalóan védikus írásoknak nevezett könyvek képezik, melyeket kinyilatkoztatott, az emberi tudás felett álló, tévedhetetlen tudásgyűjteményként fogadunk el. Ezek közé tartoznak például a négy Vēda, az upaniṣadok, a purāṇák, a Vedānta-sūtra, a Mahābhārata és a Rāmāyaṇa, valamint egyéb kiegészítő írások.

Leghangsúlyosabban a Bhagavad-gītát, a Śrīmad-Bhāgavatamot és a Caitanya Caritāmṛtát tanulmányozzuk és tanítjuk. A Bhagavad-gītā a Mahābhārata filozófikus tartalmú részlete, és a hinduizmuson belül széleskörű ismertségnek és elfogadottságnak örvend. A Śrīmad-Bhāgavatam a puránikus irodalomba tartozik, azon belül a legkiemelkedőbb gyöngyszemnek tartják. A Caitanya Caritāmṛta pedig a 15-16. században a Földön járt Śrī Caitanya Mahāprabhu életét és tanításait mutatja be, aki Kṛṣṇa legutóbbi megjelent inkarnációja, evilági megjelenése volt.

Vallásunk egyértelműen monoteista, egyistenhívő. Istent ugyanakkor sokféle néven lehet szólítani, ezek közül a legbensőségesebbnek a Krisna nevet tekintjük, de elfogadjuk, hogy ugyanezt a Legfelsőbb Lényt mind a hinduizmuson, mind más vallásokon belül másféle módokon is megnevezik. Krisna az Istenség Legfelsőbb Személyisége, ugyanaz az Isten, akit minden monoteista vallás mint a világmindenség eredetét, mindentudó és mindenható lényt tisztel. A Legfelsőbb Személy örök, rendkívül vonzó lelki formával és tulajdonságokkal rendelkezik. Személyes formájában a teremtetlen, örökké létező lelki világban él, az Ő örök szerves részét képező, ám önálló egyéniséggel rendelkező társaival, a parányi lelkekkel együtt.

A parányi lelkek a lelki világban Kṛṣṇa örömteli odaadó szolgálatát végzik, ám döntési szabadságuk lehetővé teszi, hogy felfüggeszék ezt a szolgálatot, és elforduljanak a Legfelsőbb Lénytől. Az ilyen módon önzővé váló lelkek számára teremtette Kṛṣṇa az anyagi világot, mint saját alsóbbrendű, anyagi energiájának megnyilvánulását. Az anyagi világ létezése ideiglenes, ám elpusztulása után újra megteremtésre kerül egy örök ciklikus világfolyamat részeként.

Az anyagi világba került lelkek 8 400 000 féle testet kaphatnak vágyaik és tetteik következményeképpen. Így hosszasan vándorolnak az anyagi világon belül. Az emberi test különleges lehetőséget biztosít számukra a lelki felemelkedésre, ugyanakkor tetteik következtében kedvezőbb és kedvezőtlenebb helyzetbe is kerülhetnek.

Az erkölcsös viselkedés szabályainak megtartása, különösen pedig négy etikai szabály követése segíti őket a tisztulásban: a húsmentes táplálkozás, a szerencsejáték és a kábító-, mámorítószerek kerülése, valamint a csak gyereknemzés céljából gyakorolt szexuális élet. A lelki tökéletesedést pedig legfőképpen a védikus írásokban több helyen kinyilatkoztatott mahā mantra rendszeres éneklése, ismétlése biztosítja: Hare Kṛṣṇa, Haré Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare, Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare.

A lélek eredeti tevékenysége Kṛṣṇa, Isten szolgálata. Annak érdekében, hogy a parányi élőlény az anyag fogságából visszatérhessen elfelejtett otthonába, a lelki világba, újra meg kell tanulnia a Legfelsőbb Személy szeretetteljes szolgálatát. A Róla való rendszeres ismeretszerzés és az Ő dicsőítése mellett mindenki számára számtalan lehetőség nyílik, hogy saját személyiségének megfelelő módon odaadó szolgálatot végezzen a gyakorlatban, olyan tettekkel, amelyek elégedettséget okoznak az Istenség Legfelsőbb Személyiségének. Az odaadás kultúrájának elsajátítása érdekében a törekvő lelki gyakorlókat lelki tanítómesterek segítik az Istenhez vezető úton. A lelki gyakorlatok részét képezi az is, hogy a hívők másokkal is megismertessék a védikus tudást és életmódot, természetesen tiszteletben tartva eközben mások szabad akaratát.

Az emberi élet végső célja, hogy megtisztuljunk az önzés, a kéjvágy, a mohóság, a düh rossz tulajdonságaitól, és újraélesszük tiszta szeretetünket Srī Kṛṣṇa iránt. Ha a lélek élete végére eléri ezt az állapotot, akkor teste elhagyásakor hazatér a lelki világba, vissza Istenhez.